

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 10 września 2020 r. – Hamas / Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska, Komisja Europejska

(Sprawa C-122/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Zwalczenie terroryzmu – Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom – Zamrożenie środków finansowych – Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB – Artykuł 1 ust. 4 i 6 – Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 – Artykuł 2 ust. 3 – Utrzymanie organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych – Przesłanki – Organ właściwy równoważny organowi sądowemu – Orzeczenie skazujące – Utrzymywanie się ryzyka uczestnictwa w działaniach terrorystycznych – Podstawa faktyczna decyzji o zamrożeniu środków finansowych – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do skutecznej ochrony sądowej]

(2020/C 390/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Hamas (przedstawiciel: L. Glock, avocate)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i K. Pavlaki, pełnomocnicy), Republika Francuska, Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Castillo de la Torre, A. Bouquet, J. Roberti di Sarsina, C. Zadra i A. Tizzano, następnie F. Castillo de la Torre, A. Bouquet i J. Roberti di Sarsina, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Hamas pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 8.4.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – XT / Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-312/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/112/WE – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Artykuł 9 ust. 1 – Artykuł 193 – Pojęcie „podatnika” – Umowa o wspólnym przedsięwzięciu – Partnerstwo – Powiązanie transakcji gospodarczej z jednym z partnerów handlowych – Ustalenie podatnika zobowiązanego do zapłaty podatku]

(2020/C 390/11)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XT

Strona przeciwna: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 i art. 193 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna, która zawarła z inną osobą fizyczną umowę o wspólnym przedsięwzięciu, ustanawiając partnerstwo nieposiadające osobowości prawnej charakteryzujące się tym, że pierwsza z osób jest upoważniona do działania w imieniu wszystkich partnerów handlowych, ale działa sama i we własnym imieniu w stosunkach z osobami trzecimi przy wykonywaniu czynności stanowiących działalność gospodarczą prowadzoną przez to partnerstwo, powinna być uznana za „podatnika” w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy 2006/112 i za osobę wyłącznie obowiązującą do zapłaty podatku od wartości dodanej, zgodnie z art. 193 tej dyrektywy, w zakresie, w jakim działa ona na własny rachunek lub na rzecz osoby trzeciej, jako pośrednik, w rozumieniu art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 28 rzeczonyj dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 220 z 1.7.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – SC Romenergo SA, Aris Capital SA / Autoritatea de Supraveghere Financiară

(Sprawa C-339/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przepływu kapitału – Prawo spółek – Akcje dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym – Spółki inwestycji finansowych – Uregulowanie krajowe ustanawiające limit udziałów w kapitale niektórych spółek inwestycji finansowych – Prawne domniemanie porozumienia]

(2020/C 390/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Romenergo SA, Aris Capital SA

Strona przeciwna: Autoritatea de Supraveghere Financiară

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który przewiduje wynoszący 5 % limit udziałów w kapitale spółki inwestycji finansowych, jeżeli przepis ten nie jest uzasadniony nadrzędnym względem interesu ogólnego, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 255 z 29.7.2019.